

Med poročevalci so bili taki, ki so se prvič srečali z resnim raziskovalnim delom, kot taki, ki jim je to poklic. Njihova strokovna usmerjenost je izredno pestra, vendar so kljub temu s pomembnimi spoznanji prispevali k uspešni osvetlitvi izrazito interdisciplinarne problematike, ki je sicer v veliki meri predmet proučevanja geografije.

Slovenska geografija je doprinesla pomemben delež k uspehu raziskovanja, na simpoziju pa so poročali trije sodelavci Inštituta za geografijo Univerze. Uvodni referat V. Klemenčiča in K. Šiškoviča je prinesel pomembna nova teoretska izhodišča za opredeljevanje vloge narodnostnih manjšin v obmejnih regijah. M. Pak je ob teoretskih izhodiščih posredoval spoznanja o vlogi oskrbe na jugoslovansko-italijanskem mejnem območju. Podpisani je v delu skupinskega referata s P. Štrajnom in V. Svetino poročal o podrobni raziskavi socioekonomske strukture območja, predvidenega za prosto industrijsko cono med Bazovico in Opčinami. Raziskavo je ob strokovnem sodelovanju podpisanega organiziral Slori.

Simpozij je osvetlil osnovna gibalna spreminjanja pogojev življenja na italijanskem obmejnem območju in posledice teh sprememb za narodnostno strukturo prebivalstva. Zeleti je, da bi Slori imel toliko moči in podpore, da bi na podlagi teh rezultatov izpeljal nove raziskave.

Marijan Klemenčič

Simpozij o socialnogeografskih problemih obmejnih območij Slovenije, Ljubljana, 10. in 11. marca 1977

Sodelavci Inštituta za geografijo Univerze v Ljubljani so proslavili 15-letnico obstoja inštituta s simpozijem, na katerem so predstavili prve rezultate široko zasnovanega raziskovanja obmejnih območij Slovenije. Poleg uvodnega referata o rezultatih dela inštituta v razdobju 1972—1976, ki ga je podal njegov direktor prof. dr. Vladimir Klemenčič, je kar 15 sodelavcev poročalo.

Večina referatov je obravnavala obmejne probleme v severovzhodni Sloveniji ter ob jugoslovansko-italijanski meji. B. Belec je orisal prostorsko diferenciranost območij severovzhodne Slovenije v luči demografskih sprememb; V. Bračič je ocenil vlogo industrije v tem delu obmejnega sveta; dnevno in tedensko prekomejno migracijo od Mežice do Trat je analiziral M. Zgonik; M. Spes je predstavila poskus analize stopnje degradiranosti okolja v Lendavi. Geografsko problematiko na zahodnem obmejnem območju so obravnavali M. Klemenčič (Poskus opredelitve vrednosti kultiviranega kraškega sveta za slovensko narodno skupnost na Tržaškem), M. Ravbar (Nekateri geografski vidiki proste industrijske cone na Krasu), A. Gosar (Specifičnost migracij na začasno delo v tujino iz obmejnih regij SRS na primeru občin ob jugoslovansko-italijanski meji) ter D. Plut (Perspektive turističnega razvoja Koprškega Primorja in subsistem »naravnega okolja«). Splošnega problema obmejnosti v Sloveniji sta se dotaknila dva referata: M. Paka o oskrbi in D. Uranjek o izobraževanju. Štiri poročila sicer niso obravnavala obmejnih problemov, vendar so bila tesno navezana na to problematiko z obravnavo nerazvitosti. Tako je bila za manj razvita območja v SRS predstavljena problematika urbanizacije (V. Kokole), prometnih povezav (M. Zagar), osnovnega šolstva (I. Piry) ter gospodarski in populacijski problemi v Pesniški dolini (B. Kert).

V okviru simpozija je bila pripravljena razstava kart, elaboratov in tiskanih del sodelavcev Inštituta za geografijo Univerze za obdobje 1972—1976.

Marijan Klemenčič